

[Finansministeren.]

tusen, men det mener jeg nu ikke. Jeg tror ikke, at man bliver mere eller mindre ædruelig, enten Bajeren koster 1 Øre mere eller mindre, men jeg synes, at man her har paalagt en Del af Befolkningen, som bruger denne Vare, en saa stor Afgift, at man ikke bør gaa længere. Det er min Opfattelse, at det store Beløb paa 37 Mill. Kr., som er kommet ind i indeværende Aar, er Højdepunktet. Jeg tror, at en Forøgelse af denne Afgift vil bevirke en Nedsættelse i Forbruget, saaledes at det ikke giver nogen Penge.

Det samme gælder Forslaget om Omsætningsafgift paa Restaurationer, hvor man vil forhøje de 6 pCt., som nu betaales til Stat og Kommuner, med 4 pCt., som udelukkende skal gaa til Staten. Det vilde, hvis Omsætningen bliver den samme, som sidste Aar, kunne give ca. 3,8 Mill. Kr. Sammenlagt med Ølskatten skulde det altsaa give 7,1 Mill. Kr. Men hvorledes kan Venstre egentlig forsvare at gaa med til denne Forhøjelse af Omsætningsafgiften? Da den tidligere Finansminister fremsatte Forslag om Ophevelse af Restaurationsskatten og til Gengæld foreslog en Omsætningsafgift paa Salget af Spiritus i Handelen og paa Restaurationer, turde den ærede Ordfører og hans Meningsfæller jo ikke gaa med dertil. De nærede overvejende Betæneligheder over for de foreslaaede Kompensationslove og gjorde gældende, at nu var Afgiften paa Spiritus saa høj, at det vilde være uretfærdigt at forhøje den yderligere; det vilde fremme Smugleri o. s. v., o. s. v., og man kunde ikke stemme for de Lovforslag, som forelaa dengang, men afholdt sig fra at stemme. De Betæneligheder, det ærede Medlem og hans Partifæller dengang nærede med Hensyn til denne Omsætningskat, har man altsaa ikke mere, dem har Venstre forladt. Jeg vil gerne dertil sige, at jeg tror ikke, man skal gaa højere paa dette Omraade. Jeg tror, Restaurationserhvervet er beskattet saa stærkt baade paa den ene og den anden Maade, at det vil være urigtigt at gaa videre paa dette Grundlag. Jeg maa derfor anbefale at stemme imod de af Venstre stillede Ændringsforslag, som jeg her har omtalt.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup beklagede sig over, at det ikke havde været muligt at opnaa en Forhandling med Finansministeren om en Ændring af Toldsatserne. Jeg beklager det ogsaa. Jeg tilbød Venstre at gaa ind i en Forhandling, men Venstre afviste jo f. Eks. de Forslag, som jeg havde fremsat om en Nedsættelse af Kaffeskatten

og Afskaffelse af Tillægsafgiften paa Sukker mod til Gengæld at forhøje Indkomst- og Formueskatten. Det Første, jeg havde givet Udkast til i Udvalget, vilde have betydet, at Indtægter under 3 000 Kr. vilde have kommet til at svare lidt mindre i direkte Skat, end de betaler nu, men at Procenten, som nu standser ved 25, kunde gaa op til 35, naar Folk havde en Indtægt af mindst 1 Mill. Kr. Dette Forslag vilde give 13 Mill. Kr. i Indtægt, og med en Forhøjelse af Aktieselskabsskatten paa 3 Mill. Kr. vilde det have givet 16 Mill. Kr. Man kunde altsaa have lettet Forbrugsafgifterne paa de Varer, som den store Befolkning bruger, nemlig Kaffe og Sukker, men her var Venstre ikke hjemme. Venstre afviste blankt dette Forslag. Venstre erkendte, at jeg havde tilbudt en Forhandling, bl. a. ogsaa om Skotøjstolden, men Venstre var ikke tilfredsstillet dermed og vilde ikke gaa ind i en Forhandling. Der var derfor ikke anden Vej at gaa for mig, naar jeg mente det nødvendigt at gennemføre disse Indtægtslove, end at søge en Forhandling, ikke alene med de to Regeringspartier, men ogsaa med Det konservative Folkeparti. Naar Venstre derfor nu vil fremstille sig som det virkelig demokratiske Frihandelsparti i Modsætning til Regeringspartierne, saa siger jeg: Venstre har ikke villet gaa ind i en alvorlig Forhandling om en Omlægning af de indirekte Afgifter til direkte Afgifter, og derfor skal Venstre have sin Del af Ansvar for, at vi nu maa forlænge Gyldigheden af de Love, der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om det uheldige i, at Toldlovene efterhaanden blev saa indviklede, idet man stadig væk forandrede paa dem uden dog at foretage en rationel Gennemgang af dem. Deri har det ærede Medlem Ret. Man gik i sin Tid fra Vægttold til Værditold, men senere maatte man til Dels forlade Værditolden, Folk er nu engang ikke saa ærlige, som de burde være — dette, at man er mindre ærlig over for Toldvæsenet, er jo ikke helt ukendt her i Landet —, og derfor har det været umuligt helt og fuldt at bygge paa Værditold, idet man ikke har kunnet stole helt og fuldt paa de Opgivelser, som kom fra de paagældendes Side. Derfor og til lige som Følge af de mange Ændringer, der er sket i Tidens Løb, maa det erkendes, at det vil være praktisk inden alt for lang Tid at gaa til en rationel Gennemgang af Toldlovene. Det har været vanskeligt i disse Aar og er vanskeligt i Øjeblikket, idet de Handelsaftaler, som nu og da skal træffes med de forskellige Lande, meget let kommer til